

syn, der overhovedet begrundet den foreslåede ordning.

Af hensyn til ordningens praktiske gennemførelse er det nødvendigt, at det på forhånd for hver enkelt film, der ønskes indtaget under ordningen, fastlægges, om den efter de foran nævnte kriterier kan anses for dansk. Afgørelsen heraf vil i de fleste tilfælde næppe give anledning til særlige vanskeligheder og derfor i almindelighed praktisk kunne træffes i forbindelse med filmenes censurering. Filmcensuren bør dog have mulighed for at kunne forelægge eventuelle tvivlsspørgsmål for justitsministeriet, ligesom det findes rimeligt, at filmcensurens afgørelser overensstemmende med de almindelige forvaltningsretlige regler kan indbringes for justitsministeriet. Det foreslås derfor, at afgørelsen af, om en film er dansk, træffes af justitsministeren eller efter dennes bemyndigelse af statens filmcensur.

c. (nyt stk. 5). De bevillingsmæssige fritagelser for forlystelsesafgift af danske film,

der er givet inden den foreslåede lovs ikrafttræden, kan ikke berøres af nyordningen. Det bemærkes, at delvis fritagelse kun er givet som halv fritagelse til fordel for producenten; i sådanne tilfælde skal producenten altså indenfor det af bevillingen omfattede tidsrum vedblivende oppebære halvdelen af afgiften, men heller ikke mere.

Til § 2.

Det er en selvfølge, at producenten ikke som det offentlige kan have udpantningsret for den del af afgiften, der tilfalder ham. En udtrykkelig tilkendegivelse heraf er dog fundet hensigtsmæssig.

Til § 3.

Den foreslåede lovs gyldighed er ikke begrænset til danske film, der optages efter lovens ikrafttræden, og de, der har producentrettighederne til ældre danske film, har derfor også ret til en fjerdedel af forlystelsesafgiften.